

၁၀၊ အနုပညာ၊ အလုပ်

ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုများ

လူသာမန်

ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ...

ဒီတွေ့ဆုံမေးမြန်းမှု စာအုပ်က ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလကနေ အောက်တိုဘာလအထိ Eternal Light Magazine, Real Lives Real Stories Magazineနဲ့ New Style Magazineတွေမှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှု ၁၈ပုဒ်ကို စုစည်းထုတ်ဝေ လိုက်တာပါ။ ကျွန်တော်ကြိုးပမ်းဖြစ်ခဲ့တဲ့ တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုတွေထဲက မသိုးသွားဘူးလို့ ယူဆမိတဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှု တွေကို ရွေးထုတ်စုစည်း ထားတာလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ကို လုပ်ဖြစ် တဲ့ နောက်တစ်ချက်ကတော့ ဒီတွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုတွေကို မဂ္ဂဇင်းစာအုပ် တွေ ထဲမှာပဲ မချန်ခဲ့ချင်တာကြောင့်ပါ။

ဒီစာအုပ်မှာ ပါဝင်တဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုတွေထဲက အဓိကကျတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ပြောပြချင်ပါတယ်။

ဆရာကြီး ဦးသော်ကောင်းနဲ့တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုထဲမှာ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် က စာကြည့်တိုက် ပညာဌာနကို ၁၉၇၁ ခုနှစ်မှာ ပထမဦးဆုံး စတင် ထူထောင်ဖြစ်ခဲ့စဉ်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အခက်အခဲ အသေးစိတ်၊ စာကြည့်တိုက် ပညာရှင် ဖြစ်လာစေခဲ့တဲ့ စေ့ဆော်အားတွေ၊ ပညာနဲ့ အောင်မြင်မှုစတဲ့ စကားရပ်တွေအပေါ် ရှုမြင်ပုံ စတာတွေကို ဖတ်ရှု ရပါမယ်။

ဆရာကြီး ဦးအောင်သင်းနဲ့တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုထဲမှာ စာဖတ်ခြင်းနဲ့ ရုပ်ရှင် ကြည့်ခြင်း အပေါ် နှိုင်းယှဉ်ရှုမြင်ပုံ၊ စာပေဟောပြောပွဲတွေနဲ့ ခိုးကူးခွေကိစ္စ ပတ်သက်နေပုံအပေါ် မှတ်ချက်၊ စာပေ စိစစ်ရေးအပေါ် အမြင်၊ ကလေးသူငယ်တွေအပေါ် သက်ရောက်တဲ့ ပုံပြင်ရဲဩဇာကို ရှုမြင်ပုံ၊ မြန်မာ

အတ္ထုပ္ပတ္တိစာပေနဲ့ မြန်မာရည်ညွှန်းစာပေတို့ အားနည်း နေတဲ့အပေါ် ဝေဖန်ချက်တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုတွေအပေါ် အမြင်၊ အမှာစာရေးပေးခြင်း အပေါ်အမြင်၊ စာကိုးစကားကိုးတွေ သုံးစွဲခြင်း အပေါ်အမြင်၊ ဆရာကြီးက စံထားအားကျရတဲ့လူ၊ ဆရာကြီးအပေါ် စာပေဩဇာ အသက်ရောက်ဆုံး စာရေးဆရာတွေ၊ လူ့ဘဝမှာ အရေးကြီးဆုံးလို့ ဆရာကြီးယူဆတဲ့အရာ၊ စာပေနဲ့ လူငယ်ကို ဘာလို့ အမြဲတွဲ ဟောလေ့ရှိတာလဲ၊ ကျောင်းဆရာဘဝနဲ့ စာရေးဆရာဘဝမှာ ဘယ်ဘဝကို ပိုမြတ်နိုးသလဲ၊ စာပေဆွေးနွေးပွဲနဲ့ စာပေဟောပြောပွဲမှာ ဘယ်တစ်ခုကို ပိုနှစ်သက်သလဲ၊ ဆရာကြီးရဲ့ စာပေ ဆိုင်ရာ ပင်ကို စွမ်းရည်ကို ဘယ်စာအုပ်တွေမှာတွေ့နိုင်သလဲ စသဖြင့် မေးခွန်းပေါင်း ၃၈ ခုအပေါ် ဖြေဆို ထားမှုတွေကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

Eternal Light Magazine မှာ သုံးလဆက်တိုက် ဖော်ပြခဲ့တဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်း မှုလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးကျော်သူနဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုက နှစ်ပုဒ်ပါ။ တစ်ပုဒ်က စာဖတ်ခြင်း အပေါ် ဇောင်းပေးထားပြီး နောက်တစ်ပုဒ်ကတော့ ပရဟိတသမား တစ် ယောက်ရဲ့ စာရိတ္တအပေါ် ဇောင်းပေး ထားပါတယ်။ အသက်အရွယ်အလိုက် စာဖတ်ခြင်းတွေ ပြောင်းလဲလာပုံ၊ လူငယ်နဲ့ စာဖတ်ခြင်း အပေါ် အမြင်၊ စာပေဟောပြောပွဲတွေ များမြှောင်လာတဲ့အပေါ် မှတ်ချက်၊ စာပေနဲ့ ယဉ်ကျေးမှု အဆက်အစပ်အပေါ် ရှုမြင်ပုံ၊ အမြဲသော့ခတ် ထားတဲ့ စာကြည့် တိုက်တွေအပေါ် ဝေဖန်မှု၊ ကျောင်းပညာရေးနဲ့ စာဖတ်နှုန်းအပေါ် နှိုင်းယှဉ် ရှုမြင်ပုံ၊ ဦးကျော်သူက စံထားအားကျတဲ့ လူတွေ၊ ပရဟိတသမား ဖြစ်လာခဲ့ ပုံ၊ ပရဟိတသမားတွေမှာ လိုအပ်တဲ့ စာရိတ္တပိုင်းကျင့်ကြံမှုတွေ၊ နာရေး ကူညီမှု အသင်းထဲကို ရောက်လာခဲ့တဲ့ စာရိတ္တချိုးဖောက်သူတွေကို ကိုင်တွယ်စီမံခဲ့ပုံ၊ စာဖတ်ခြင်းနဲ့ စာရိတ္တဖြစ်ထွန်းမှု ဆက်စပ်နေပုံအပေါ်

အမြင်၊ ဦးကျော်သူကိုယ်တိုင် ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ စာရိတ္တအသားပေး ရုပ်ရှင်ကားတွေ စသဖြင့် စုံလင်စွာ တွေ့ဆုံမေးမြန်း ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါရိုက်တာ မင်းထင်ကိုကိုကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုကလည်း နှစ်ပုဒ်ပါပဲ။ တစ်ပုဒ်က အလုပ်အကြောင်းတွေကို ဦးစားပေးမေးမြန်း ထားတာပါ။ အလုပ်ဆိုတဲ့ စကားရပ်အပေါ် ရှုမြင်ပုံ၊ အလုပ်နဲ့ အချိန် မလေးစားမှု၊ အလုပ်နဲ့ အောင်မြင်မှု၊ အလုပ်ကို ဆက်မလုပ်ချင်တော့ လောက်အောင် စိတ်ဓာတ်ကျခဲ့ရတဲ့အချိန်၊ ‘သားတူညီများ’ကောင်း စားရေးဝါဒအပေါ် အမြင် စတာတွေကို မေးမြန်းထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တစ်ပုဒ်က စာ ဖတ်ခြင်းအကြောင်း၊ ကဗျာအကြောင်းနဲ့ ရုပ်ရှင်အကြောင်းတွေကို မေးခွန်း ပေါင်း ၄၇ ခုနဲ့ မေးမြန်းထားတာ ဖြစ်ပြီး Eternal Light Magazine မှာ သုံး လဆက်တိုက် ဖော်ပြခဲ့တဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှု တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ စာပေရွေးချယ် ဖတ်ရှုမှုတွေ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲသွားပုံ၊ ကြိုက်နှစ်သက် လွန်းလို့ ပြန်ပြန်ဖတ်တဲ့ စာအုပ်တွေ၊ ဘဝကို ပြောင်းလဲတိုးတက်စေတဲ့ စာအုပ်တွေ၊ ကဗျာရေးသားခြင်းနဲ့ ကဗျာဖတ်ရှုခြင်း အပေါ် အမြင်၊ ကဗျာ ဆု ချီးမြှင့်ပွဲတွေအပေါ် အမြင်၊ ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ ကဗျာတစ်ပုဒ် တည်တံ့ နေဖို့အတွက် အဲဒီကဗျာမှာ လိုအပ်မယ် ထင်တာတွေ၊ ကိုယ်တိုင် ရိုက်ပြီးသမျှထဲမှာ စိတ်အတွေ့ဆုံး ရုပ်ရှင်ကား၊ Travelogue နဲ့ Docu-mentary အပေါ် နှိုင်းယှဉ်ရှုမြင်မှု၊ စိတ်အထိခိုက်ဆုံး Biopic Movie ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ရုပ်ရှင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စိုးရိမ်မှုတွေ စသဖြင့် မေးမြန်း ထားမှုတွေကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးကျော်မင်းဆွေနဲ့တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုထဲမှာ အချိန်ဇယားကြီးထဲ အမြဲ ရောက်နေတဲ့ဘဝ၊ အချိန်တန်ဖိုးကို ထိရောင်းရင်း ဓာတ်ပုံရိုက်ရင်း သိလာ ခဲ့ပုံ၊ အချိန်အကန့်အသတ်နဲ့ လုပ်လို့မရတဲ့ အလုပ်ထဲ ရောက်လာခဲ့ပုံ၊

နိုင်ငံခြားခရီးက သိခဲ့ရတဲ့ အချိန်တန်ဖိုးနဲ့ နောင်တအရမိဆုံး အချိန်ကာလ စတာတွေကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးဇေယျသူနဲ့ ဦးမင်းကိုနိုင်တို့ကိုတွေ့ဆုံမေးမြန်းထားမှုတွေထဲမှာ တချို့ မေးခွန်းတွေက အတူတူပါပဲ။ ခေါင်းဆောင်စရိုက် လက္ခဏာတွေ၊ ခေါင်းဆောင်အမျိုးမျိုးကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ထားပုံတွေ၊ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာ နိုင်ခြေ ရှိမရှိ တိုင်းတာပုံတွေ၊ ခေါင်းဆောင်မှုပညာရပ်နဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ တခြားသော ပညာရပ်တွေ၊ အစေခံခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့ အယူအဆအပေါ် အမြင်၊ Hybrid Leader အပေါ် အမြင်၊ စိတ်မှာ စွဲနေမိတဲ့ ခေါင်းဆောင် သဘောသဘာဝ ပေါ်လွင်နေတဲ့ ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ရပ်၊ ခေါင်းဆောင်တစ် ယောက်ကို အကြည်ညိုလွန်ရင် ဘာတွေ ထိခိုက်လာနိုင်သလဲ၊ ပရ အာဏာထက် ပုဂ္ဂလအာဏာကို ဦးစားပေးခဲ့တဲ့ ခေါင်းဆောင်ဆိုးတွေ အကြောင်း၊ နိုင်ငံအပေါ် တာဝန်ကျေပွန်မှုနဲ့ မိသားစုအပေါ် တာဝန်ကျေပွန် မှုကို နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်မှု၊ ဗိုလ်ချုပ် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ အကြီးမားဆုံး အခက်အခဲ စတာတွေကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုညွှန်လွင်နဲ့တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုထဲမှာတော့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ပထမဦးဆုံး မော်ဒယ်လ်အေဂျင်စီ ဖွင့်ဖြစ်ဖို့ အကြောင်းဖန်လာခဲ့ပုံ၊ ကျင်းပ ပေးခဲ့ရတဲ့ ပွဲ တွေထဲက အားရ အကျေနပ်ဆုံးပွဲကြီး၊ အောင်မြင်မှုရရှိဖို့ သုံးစွဲခဲ့ရတဲ့ စိတ် ပိုင်းဆိုင်ရာ တန်ဆာပလာတွေ၊ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်မှုနဲ့ ဘာသာရေးအပေါ် ယုံကြည်မှု စတာတွေကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးကျော်ထွန်းစံနဲ့တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုထဲမှာ နှစ် ၃၀ကျော် ရဲအမှုစစ် တစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေ၊ ရက်ရက်စက်စက် လူသတ်မှု၊ မုဒိမ်းမှု၊ ဓားပြမှု၊ ဖောက်ထွင်းမှု၊ ခိုးမှု၊ ရယ်စရာကောင်းတဲ့ အမှု တွေ၊ စိတ်ပေါ့သွပ်သူအမှု၊ စစ်ဆင်ရေးတွေ စသဖြင့် စုံစုံလင်လင် ဖတ်ရှုရ

မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဦးဇေယျာညဏ်ရှိန်နဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုထဲမှာတော့ ကျောရိုးမကြီးထဲက အာရုံကြော အလွှာထဲမှာဖြစ်တဲ့ Benyl Tumor အကျိတ်အခဲကြောင့် ဘဝရှင်သန်နေထိုင်ရမှု ခက်ခဲခဲ့ပုံကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စီးပွားရေးပါမောက္ခ(ငြိမ်း) ဒေါ်ရီရီမြင့်နဲ့တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုထဲမှာ ထူးချွန် ဝန်ထမ်းရဲ့ အရည်အချင်းတွေ၊ ထူးချွန်ဝန်ထမ်းတွေ လုပ်ငန်းခွင်မှာ မြဲအောင် ဘာတွေလုပ်ရမလဲ၊ ဝန်ထမ်းတွေရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည်တွေ ကွာဟလွန်းတဲ့အခါ ဘယ်လိုစီမံရမလဲ၊ ဘယ်လိုမှ တိုးတက် မလာတဲ့ ဝန်ထမ်းကို ကိုင်တွယ်သင့်ပုံ၊ လုပ်ငန်းခွင်ကျေနပ်မှု၊ အလုပ်ခုန်ကူးခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ပညာပါမောက္ခ(ငြိမ်း) ဒေါ်ခင်အေးဝင်းနဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုထဲမှာ Attitude ဆိုတာ ဘာလဲ၊ Attitude ထဲမှာ ဘယ်လို အချက်အလက်တွေ ပါဝင်နေသလဲ၊ Attitudeကို တိုင်းတာပုံ တိုင်းတာနည်းတွေ၊ Attitude နဲ့ လုပ်ငန်းခွင် တိုးတက်မှုအဆက်အစပ်ကို ရှုမြင်ပုံ၊ Negative Attitude ဖြစ်နေတဲ့ လူတွေကို ပြောင်းလဲပေးလို့ရသလား စတဲ့ ဖြေဆိုမှု အထွေထွေကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် ပါမောက္ခချုပ်(ငြိမ်း) ဦးမော်သန်းနဲ့တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုထဲမှာ အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာ၊ ကျွမ်းကျင်အလုပ်သမား ရှားပါးမှုပြဿနာ၊ အလုပ်သမား ဆန္ဒပြမှုတွေ၊ ခေတ်နဲ့ မလျော်ညီ တော့တဲ့ အလုပ်သမား ဥပဒေတွေ၊ အလုပ်သမား အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်း ရေးဥပဒေစတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ရှင်းလင်းဖြေဆို ပေးထားပါတယ်။

ဗဟိုသမဝါယမကောလိပ်ရဲ့ အငြိမ်းစားကျောင်းအုပ်ကြီး ဦးရဲမြင့်(စွန့်ဦးတီထွင်)နဲ့ SMART Group of Companies ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ကျော်လှိုင်တို့ကို

တွေ့ဆုံမေးမြန်းထားမှုထဲမှာ ကန့်လန့်တိုက်တဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ၊ ကလေးစိတ်
မကုန်သေးတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ၊ လုပ်ငန်းခွင် ပြဿနာ ဖြေရှင်းပုံတွေ စတဲ့
အကြောင်းခြင်းရာတွေကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးအေးကျော် (MHR)နဲ့
တွေ့ဆုံ မေးမြန်းမှုထဲမှာတော့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ထူထောင်တော့မယ် ဆိုရင်
ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန် အချက်တွေ၊ ကုမ္ပဏီများ ဥပဒေတွေထဲက ခေတ်နဲ့မ
လျော်ညီတော့တဲ့ ဥပဒေတွေ စတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ဖတ်ရှုရမှာ ဖြစ်
ပါတယ်။

ကွယ်လွန်ဆုံးပါးသွားတဲ့ ဆရာမကြီး ဒေါက်တာ ဒေါ်ခင်အေးဝင်း
(ပါမောက္ခ၊ ဌာနမှူး-(ငြိမ်း)) စိတ်ပညာဌာနနဲ့ ဆရာကြီး ဦးအောင်သင်း တို့
ကို ဒီစာအုပ်လေး ဖြစ်မြောက်လာတာ ပြခွင့်မရတော့ အလွန် စိတ်မ
ကောင်း ဖြစ်မိပါတယ်။ ဆရာမကြီးက ၂၀၁၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁၄
ရက်နေ့မှာကွယ်လွန်ဆုံးပါး သွားခဲ့တာဖြစ်ပြီး ဆရာကြီးကတော့ ၂၀၁၄ ခု
နှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၅ ရက်နေ့မှာကွယ်လွန် ဆုံးပါးသွားခဲ့ပါတယ်။
ဆရာမကြီးရဲ့ ဖြေကြားမှုတွေကို ပြန်လည်အသုံး ပြုခွင့်ပေးခဲ့တဲ့ ဆရာမကြီး
ရဲ့ခင်ပွန်းကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဆရာကြီး ဦးအောင်သင်းဆီကိုတော့
ရောက်တတ် ပေါက်တတ်လို့ နှစ်ကြိမ်တိတိ ခွင့်တောင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။
တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုတွေကို ယခုလို အသုံးပြုခွင့်ပေးတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမ
အားလုံးကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ရှိ ပါကြောင်း မှတ်တမ်း တင်အပ်ပါတယ်။

အင်တာဗျူးဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ပေးခဲ့တဲ့ ရွှေငါးလေး၊ တွင်းကြီးသား တင်
ဝင်းဦး၊ ကိုကျော်ဟိန်း (FFSS) ၊ ကိုကျော်စွာစိုး၊ မဖွေးဖွေးနဲ့ ဝေယံချိုတို့ကို
လည်းကျေးဇူး အထူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ် ပါတယ်။ အထူးသ
ဖြင့် အလုပ်ချိန်တွေကို ဖျက်ပြီး ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးတွေ နေထိုင်ရာအထိ
လိုက်လံ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးပေးတဲ့ ရွှေငါးလေးကို အထူးအထူးကျေးဇူးတင်ပါ

တယ်။

တကယ်တော့ ဒီအင်တာဗျူးစာအုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာတွေ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။ ဆရာကြီး ဦးသော်ကောင်းရဲ့ အင်တာဗျူးကို မဂ္ဂဇင်းမှာ ထည့်တုန်းက လေးမျက်နှာထက် ပိုမပေးနိုင်ဘူးဆိုလို့ တချို့အမေးအဖြေတွေကို ဖြုတ်ခဲ့ရပါတယ်။ အခုတော့ အဲဒီ အမေးအဖြေတွေကို ပြန်ထည့်ထားပါတယ်။ ဆရာ ဦးဇေယျသူရဲ့ အင်တာဗျူးကလည်းကျွန်တော် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့မဂ္ဂဇင်း အတွက်ပဲ ဗျူးခဲ့ရတာပါ။ ဒါပေမဲ့ စာအုပ်ထဲ ထည့်ခါနီးကျတော့ ခြောက်မျက်နှာထက် ပိုမပေးနိုင်ဆိုတဲ့အတွက် အင်တာဗျူးက ဆိုးဆိုးရွားရွား ပုံပျက်သွားပါတယ်။ အပြည့်အစုံက ၁၀ မျက်နှာကျော် ရှိနေတာပါ။ ဆရာ ဦးဇေယျသူကို တောင်းပန်ပြီးကိုလူဇော်သစ်ရဲ့ အကူအညီနဲ့ စတိုင်သစ်မဂ္ဂဇင်းမှာ အပြည့်အစုံကို ပြန်လည်ဖော်ပြ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာကြီး ဦးမော်သန်းရဲ့ အင်တာဗျူးမှာလည်း မလျော်တဲ့ ပုံဖျက်ခံရတာမျိုးတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဦးမင်းကိုနိုင်ရဲ့ အင်တာဗျူးတုန်းကလည်း ထိုနည်းတူပါပဲ။ ‘အာဏာအလွဲသုံးစား လုပ်ခဲ့လို့’ ဆိုတာမှာ အာဏာကို ဖြုတ်ပြီး ‘တချို့နေရာတွေမှာ အလွဲသုံးစား လုပ်ခဲ့လို့’လို့ ပြင်လိုက်တယ်။

‘ကိုင်လှုပ်’ ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရ နေရာတွေမှာ ‘စာနာ’၊ ‘နှိုးဆွ’လို့ ပြောင်းလဲပစ်လိုက်တယ်။ သတ်ပုံပြင်တာ မစင်တော့ စာကြောင်းတွေက တလွဲတွေ ဖြစ်ကုန်တယ်။ ‘ကိုင်လှုပ်နိုင် ရမယ်’က ‘စာနာလှုပ်နိုင်ရမယ်’ ဖြစ်လိုဖြစ်၊ ‘ကိုင်လှုပ်ပစ်လိုက် တာပဲ’က ‘နှိုးဆွ လှုပ်ပစ်လိုက်တာပဲ’ ဖြစ်လိုဖြစ် စသဖြင့်ပေါ့လေ။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ပြောပြစရာတွေက အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်တော့မှ ဒီအကြောင်းတွေကို သီးသန့်ဆောင်းပါးရှည်တစ်ပုဒ် ရေးမယ် စိတ်ကူး မိတာကြောင့် ဒီမှာ မပြောတော့ပါဘူး။ အင်တာဗျူး အတွေ့အကြုံတွေနဲ့ အင်တာဗျူးထဲ ထည့်မရေးခဲ့ရတဲ့

အကြောင်းတွေကိုလည်း အလျဉ်းသင့်တဲ့တစ်နေ့ ဆောင်းပါးတွေ ရေးပါဦး
မယ်။

အခုစာအုပ်ထွက်ရှိဖို့ ကြန့်ကြာသွားရတဲ့ အတွက်လည်း အနူးအညွတ်
တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျွမ်းကျင်မှု အားနည်းပြီး စေတနာ အတော်နည်းတဲ့
DTP တွေရဲ့နှိပ်စက်မှုဟာ ယခု တတိယစာအုပ် ရောက်တဲ့အထိ ကျွန်တော့်
ကို ဖိစီးနှိပ်စက် နိုင်ခဲ့ပါတယ်လို့သာ စိတ်ပျက်မှတ်တမ်း တင်ခဲ့ပါတော့
မယ်။ ကိုယ်မရိုက်ထားတဲ့ စာအုပ်ကို နေ့ပေါင်းများစွာ စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့
အပင်ပန်းခံ စာပြင်ပေးတဲ့ DTP မခန့်ခန့်ဆင့်ကိုတော့ အထူးအထူး
ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

ငြိမ်းချမ်းဖို့ စာဖတ်ဖို့

လူသာမန်

25.11.2014; 9:11 am

တစ်သက်တာစာပေဆုရှင်
ဒေါက်တာ ဦးသော်ကောင်း

ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အမျိုးသားစာပေဆု စိစစ်ရွေးချယ်ရေးအဖွဲ့က

ဒီနှစ်အတွက် အမျိုးသား စာပေဆုရသူတွေ စာရင်းကို ထုတ်ပြန်ကြေညာ တော့ တစ်သက်တာ အမျိုးသားစာပေဆုနဲ့ တခြား အမျိုးသားစာပေဆု ၁၁ ဆု ပါဝင်တာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒီဆုတွေထဲမှာ ရရှိဖို့ အခက်ခဲဆုံးဆု ကတော့ ‘တစ်သက်တာ အမျိုးသားစာပေဆု’ ပါပဲ။ ဒီဆုကို ရရှိသွားသူက ဘဝတစ်လျှောက်လုံးကို စာကြည့်တိုက်တွေ၊ သမိုင်းမှတ်တမ်းတွေနဲ့ စာအုပ်စာတမ်းတွေ ကြားထဲမှာသာ မြှုပ်နှံထားခဲ့တဲ့ ဆရာကြီး ဒေါက်တာ ဦးသော်ကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာကြီး ဒေါက်တာဦးသော် ကောင်းကို တွေ့ဆုံမေးမြန်း ဖြစ်ခဲ့တဲ့ မှတ်သားဖွယ်ရာ စကားတွေကို တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဒေါက်တာဦးသော်ကောင်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဖခင် စည်သူဦးကောင်း(ပညာမင်းကြီး)နှင့် မိခင် ဒေါ်သိန်း တို့မှ ၁၉၃၇ ခု နှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ မွေးချင်းသုံး ယောက်အနက် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် B.A (Honours) First Class အင်္ဂလိပ်စာ အထူးပြုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန် တက္ကသိုလ်မှ စာကြည့်တိုက်ပညာ Librarianship ဘွဲ့လွန် ဒီပလိုမာကို လည်းကောင်း ရရှိ ခဲ့သည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူးဘွဲ့ရပြီး ဆရာ ဇော်ဂျီ၏ လက်ထောက်အဖြစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်၌ အလုပ် စလုပ်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၇ ခုနှစ်အထိ တက္ကသိုလ်များ ဗဟို စာကြည့်တိုက်တွင် စာကြည့်တိုက်မှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်၌ စာကြည့်တိုက် ပညာဌာနကို တည်ထောင်သည်။

၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် UK နိုင်ငံ ဗြိတိသျှ စာကြည့်တိုက်အသင်း Library Associationက ချီးမြှင့်သော ဂုဏ်ထူးဆောင် Fellow အမြင့်ဆုံး စာကြည့်

တိုက်ဆိုင်ရာဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် University of Western Sydney မှ ချီးမြှင့်သော Doctor of Letters ဂုဏ်ထူးဆောင် ပါရဂူဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ဖုကုအိုကအာရှ ဓလေ့ဆုကော်မတီမှ ချီးမြှင့်သော Fukuoka Asian Culture Prize (၂၀၀၅) မှ Academic Prize Laureateကို စာကြည့်တိုက်မှူး သက်တမ်းတစ်လျှောက် ဆောင်ရွက်ခဲ့မှုများ အတွက် ရရှိခဲ့သည်။ တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်အတွက် ပေပုရပိုက်နှင့် လက်ရေးစာမူစုစုပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်ကျော်ကို စုဆောင်းပေးခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ်မှာ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က စာကြည့်တိုက် ပညာဌာနကို ပထမဆုံး စတင် တည်ထောင်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ် ဆရာကြီး။ မြန်မာနိုင်ငံက တက္ကသိုလ်တွေမှာ အရင်က မသင်ကြားသေးတဲ့ စာကြည့်တိုက်နဲ့ သုတပညာကို သင်ကြားလာနိုင်အောင် စတင်ကြိုးပမ်း ဖြစ်ခဲ့ပုံနဲ့ အခက်အခဲ တွေ့ခဲ့ပုံတွေကို ပြောပြပေးပါခင်ဗျာ။

အဲဒီပညာ စာသင်ဌာနကို စထောင်မယ်လုပ်တော့ နှစ်လလောက်ပဲ အချိန်ရတယ်။ တစ်ရက် စာပေဗိမာန်က Ghandi Hall မှာ စာတမ်းဖတ်ပွဲ တစ်ခု နားထောင်နေတုန်း ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန ရုံးက လူတစ်ယောက် ဆရာ့ဆီ ရောက်လာတယ်။ "ဆရာ့ကို ပညာ ရေး ဒုဝန်ကြီးက အမြန်တွေ့ချင်နေလို့" ဆိုပြီး ပြောတယ်။ ဆရာ လိုက်သွားတော့ ဒေါက်တာညီညီနဲ့ တွေ့ရတယ်။

သူနဲ့က နဂိုကတည်းက ခင်ပြီးသားပဲ။ မြန်မာနိုင်ငံ သုတေသနအသင်းမှာ အတူတူ လုပ်ဖူးခဲ့တာကိုး။ သူက ဆရာ့ကိုတွေ့တော့ သူတို့ရဲ့ပညာရေး ကောင်စီက စာကြည့်တိုက်ပညာကို မြန်မာနိုင်ငံမှာ သင်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်ဆိုပြီး ပြောပြတယ်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ အချိန် ပိုင်းဌာနတစ်

ခု ဖွင့်ပေးပါမယ်လို့လည်း ပြောတယ်။ စစ်ချင်းတော့ သင်ကြားရေးအတွက် ဆရာ၊ ဆရာမ သီးသန့်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ စာသင်တဲ့ဆရာတွေကိုလည်း အချိန်ပိုင်းပဲ ခန့်နိုင်မယ်ပေါ့။ ဒီကိစ္စကို ဆရာတို့တက္ကသိုလ်များ ဗဟိုစာကြည့်တိုက်ကနေ တာဝန်ယူပြီး ဦးဆောင်လုပ်ပေးပါတဲ့။ ဆရာက ဒါဆို သင်ရိုးညွှန်းတမ်းတွေ ရေးရဦးမယ်လို့ ပြန်ပြောတယ်။ သူက နှစ်ပတ်အတွင်း အမြန်ရေးပေးပါတဲ့။ ပြီးရင် တက္ကသိုလ်များ ဗဟိုကောင်စီကို တင်ပြရမယ်။ သူတို့ စိစစ် ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ဒီဌာနကို ဖွင့်လှစ်မှာတဲ့။ ဒီတော့ ဆရာတွေကြုံခဲ့ရတဲ့ အခက်အခဲ နှစ်ခု၊ သုံးခုရှိတယ်။ ပထမဦးဆုံး တွေ့ရတာက သင်ကြား ရေးအတွက် မြန်မာဝေါဟာရ အခက်အခဲပဲ။ ဆရာတို့က အင်္ဂလိပ်လို သင်ယူခဲ့ရတာ။ အခုက မြန်မာလို သင်ပေးရမှာ။ စာကြည့်တိုက် ပညာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဝေါဟာရတွေက မြန်မာလို မတွင်ကျယ်သေးတဲ့ ကာလဆိုတော့ တချို့ ဝေါဟာရတွေက အတည်တကျကို မရှိသေးတာ။ အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာရောပြီး Hybrid ပုံစံဖြစ်ခဲ့တာ။ အခုတော့ မြန်မာလို တီထွင်ပြီး တွင်ကျယ်သွားပြီပေါ့လေ။

ဆရာတို့ကော်မတီတစ်ခု ဖွဲ့ကြတယ်။ ဆရာဦးသိန်းဟန် (ဆရာဇော်ဂျီ)က ဥက္ကဋ္ဌ။ ဆရာဦးထင်ကြီး၊ ဆရာတိုက်စိုးနဲ့ကျွန်တော်က အဖွဲ့ဝင်တွေပေါ့။ ဝေါဟာရတွေကို မြန်မာလို လုပ်ကြရတာ။ တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်လောက်ကြာခဲ့တယ်။ Technical Term တွေကို ပြန်ဆိုကြရတာကိုး။ ဒါနဲ့ တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်နေတဲ့ နောက်အခက်အခဲ တစ်ခုက စာကြည့်တိုက်ပညာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာအုပ်မရှိတာ။ အဲဒီတုန်းက စာပေဗိမာန်ကထုတ်တဲ့ ဆရာတို့ ဝိုင်းဝန်း ပြုစုထားတဲ့ စာကြည့်တိုက် လက်စွဲစာအုပ်လေး တစ်အုပ်ပဲရှိတယ်။ ပြီးတော့ ဒီပညာကို သင်ပေးနိုင်တဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမ အခက်အခဲလည်း ရှိသေးတယ်။ စာကြည့်တိုက်ဆိုင်ရာ ပညာရပ်တွေကလည်း မြန်မာနိုင်ငံ အတွက်

လုံးဝ အသစ်ဖြစ်နေတာကိုး။ ဒီအခက်အခဲတွေကို ဆရာတို့ တော်တော်ကို ကြိုးစား အားထုတ် ကျော်လွှားခဲ့ရတယ်။ ကံကောင်းတာက ဆရာကိုပိုင်း ကူတဲ့ လက်ထောက်နှစ်ယောက် ရှိတာပဲ။ တစ်ယောက်က ဆရာ ဦးမောင်မောင်။ သူက အမေရိကကပဲ အောင်တာ။ နောက်တစ်ယောက်က ဒေါ်ခင်ခင်အုန်း။ သူက ဆရာ Deputy ပဲ။ ဆရာပြီးရင် သူပေါ့။ သူက အမေရိကန်၊ အီလီနွိုက် တက္ကသိုလ်က အောင်တာ။ Grade လည်းကောင်းတယ်။ ဆရာ ဦးမောင်မောင်လည်း အဲဒီ တက္ကသိုလ်ကပဲ အောင်တာ။

ဒီပညာဌာနကိုမစခင် ၁၉၆၄ ခုနှစ် အစောပိုင်းကာလတွေ တုန်းကပဲ ဆရာတို့က စာပေဗိမာန်မှာ စာကြည့်တိုက်ပညာ ရက်တို သင်တန်းတွေကို သင်ခဲ့တာ။ အချိန်ပိုင်းပဲပေါ့။ ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးဌာနက လုပ်တာ။ ဒါနဲ့ နိုင်ငံခြားကပြန်လာတဲ့ ဘွဲ့ရစာကြည့်တိုက်မှူးတွေကို ဘယ်ဘာသာရပ် သင်ပေးပါဆိုပြီး သတ်မှတ် လုပ်ကြရတယ်။ ဆရာဦးထင်ကြီး၊ ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာ တိုက်စိုးတို့က စီစဉ်ပြီး လုပ်တာပေါ့။ အဲဒီ ဆရာ၊ ဆရာမအုပ်စုလေး တစ်စုရှိတယ်။

သူတို့တွေကို တက္ကသိုလ်မှာလည်း သင်ပေးပါဆိုပြီး စည်းရုံးရတာပေါ့။ အချိန်ပိုင်း သင်တန်းဆိုတော့ မနက်ခုနစ်နာရီကနေ မနက်ကိုးနာရီအထိပဲ။

သင်ရိုးထဲမှာ အင်္ဂလိပ်စာကို Minor အဖြစ် Compulsory ယူရမယ်ဆိုပြီး ပြဋ္ဌာန်း ပေးလိုက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အင်္ဂလိပ်လို ကက်တလောက် မလုပ်နိုင်ဘူး၊ မျိုးတုစု မခွဲနိုင်ဘူးဆိုရင် စာကြည့်တိုက်မှူး ကောင်းဖြစ်ဖို့ မလွယ်ဘူး။ တကယ့် စာကြည့်တိုက် အကြီးကြီးတွေမှာက အင်္ဂလိပ်စာအုပ်တွေ များတာကိုး။ ဒါတွေကို ဖတ်နိုင်ဖို့လိုတယ်။ သင်တန်းသား ဦးရေကိုတော့ သင်တန်းတစ်သုတ်မှာ အယောက် ၂၀ ပဲထား တယ်။ တစ်နိုင်ပဲလုပ်တဲ့ သဘောပါ။ အဲဒီ အယောက် ၂၀ ထဲက တစ်ဝက်

လောက်ကို ဝန်ထမ်းထဲက In Service ဖြစ်ရမယ်ဆိုပြီး ဆရာတို့ မှန်းထား
တယ်။ စစ်ချင်းတော့ Degree မပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ Post-graduate Diploma ပဲ
ပေးတာ။ တက်ဖို့ အတွက်က ပထမရခဲ့တဲ့ဘွဲ့မှာ Grade 4.5 လောက်ရရ
မယ်လို့ သတ်မှတ်ထားခဲ့တယ်။ ပျမ်းမျှအမှတ် ရာခိုင်နှုန်း အနေနဲ့ဆိုရင်
အနည်းဆုံး ၆၅ လောက်ရှိရမယ်ပေါ့။ မတက်ခင် ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲ ဖြေခိုင်း
တယ်။ လူတွေ စစ်ဆေးခြင်းလည်း ရှိတယ်။ ဒါတွေကို စီမံချက်ထဲမှာ ထည့်
ထားပြီး တကယ့်ကို စာကြည့်တိုက်မှူးကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်တဲ့ လူ
တွေကိုပဲ ရွေးခဲ့တာ။ လာသင်ပေးတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေလည်း
ဉာဏ်ပူဇော်ခ နည်းနည်းပဲရတာပါ။ သူတို့လည်း စေတနာနဲ့ လာသင် ပေး
ကြတာ။ စာပေဗိမာန်က ဒေါ်တင်အေးကြည်တို့၊ အမျိုးသား စာကြည့်တိုက်
က ဒေါ်ညွန့်မြင့်တို့တွေ ပါတယ်။ လူလတ်ပိုင်းထဲကဆို ဆရာမ ဒေါ်ခင်
သက်ထားပေါ့။ စစ်ချင်း ရတာက တစ်ရက်မှာ နှစ်နာရီ ၂၀ကျပ်ပဲ။ အခု
အချိန်မှာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း ၄၀ကျော်လောက်က အဲဒီပညာကို စသင်ခဲ့ကြ
တာ မှန်တယ်လို့ပြန်သုံးသပ်တယ်။ တော် သေးပါလားလို့ တွေးမိတယ်။
မဟုတ်ရင် ပြည်တွင်းမှာ အခုလို စာကြည့်တိုက်ပညာတတ် စာကြည့်တိုက်
မှူးတွေ များများစားစားရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာလို့ဆို နောက်ပိုင်းမှာ
နိုင်ငံခြားကို လွှတ်တာတွေ နည်းလာတာကိုး။ မရှိသလောက် ဖြစ်သွား
တယ်။ စာကြည့်တိုက်မှူးတွေမရှိရင် ဒီပညာက ခါးပြတ်သွားမှာ။ အခုတော့
စာကြည့်တိုက် ဖောင်ဒေးရှင်းလည်း ရှိတယ်။ စာကြည့်တိုက် အသင်းလည်း
ရှိတယ်လေ။ ဒီပညာက တိုးပွားနေတာပေါ့။

စစ်ချင်းကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အခက်အခဲတွေကိုကျော်လွှားတဲ့အခါမှာ အဓိက
အထောက်အကူ ဖြစ်စေခဲ့တဲ့သူတွေ အများကြီးပါပဲ။ ဆရာဇော်ဂျီဆို အဲဒီ
အချိန်မှာ အငြိမ်းစားသွားပြီ။ ဒါပေမဲ့ကူညီပေးတယ်။ တက္ကသိုလ်အားလုံးရဲ့

ဝေါဟာရတွေကို ပြုစုတဲ့အဖွဲ့မှာ ဆရာဇော်ဂျီက ဥက္ကဋ္ဌဆိုတော့ အထောက်အကူ အများကြီးရခဲ့တယ်။ နောက် ဆရာဦးထင်ကြီးက စာပေ ဗိမာန်မှာ အကြီးဆုံး။ ဆရာတိုက်စိုးက ယဉ်ကျေးမှုဗိမာန်မှာ အကြီးဆုံး ညွှန်ကြားရေးမှူး။ သူတို့တွေပါ ပါဝင်ခဲ့လို့ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့တာပါ။

ဆရာကြီးကို စာကြည့်တိုက်ပညာရှင် ဖြစ်လာစေခဲ့တဲ့ အဓိက စေ့ဆော် အားတွေက ဘာတွေလဲ။

အဓိကကတော့ စာဖတ်ဝါသနာပါလို့ပါ။ မိဘနှစ်ပါးထဲက အဖေဘက်မှာ လည်း ကျောင်းဆရာတွေ များတယ်။ ဆရာ့အဖေရဲ့ အစ်ကိုကလည်း ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးပဲ။ ဆရာငယ်ငယ်တုန်းက Rheumatoid Arthritis ရောဂါကြောင့်ကျန်းမာရေး မကောင်းဘူး။ ခြေထောက်တွေ မသန်ဘူး။ ဒီ တော့ စာအုပ်တွေကြားထဲမှာပဲ နေရတာ။ အဖေကတော့ ဆရာ့ကို ပညာရေး လောကထဲမှာပဲ နေစေချင်တာ။ ကျောင်းဆရာ လုပ်ရင်တောင် သင်ရ၊ ပြုရနဲ့ ပင်ပန်းဦးမှာ ဆိုတော့ စာကြည့်တိုက်မှူး လုပ်ပါလားတဲ့။ ပြီး တော့ သူ့မိတ်ဆွေ ဆရာဇော်ဂျီဆီမှာ ဆရာ့ကို အပ်တယ်။ (အဖေနဲ့ ဆရာ ဇော်ဂျီက ပညာရေး Mission တစ်ခုနဲ့ နိုင်ငံခြားကို ခြောက်လလောက် သွား ဖူးတယ်။) ဆရာဇော်ဂျီက မင်း စာမေးပွဲတွေ အောင်ပြီးရင် တက္ကသိုလ် စာ ကြည့်တိုက်မှာ လာလုပ်ပေါ့။ စာကြိုးစား၊ စာတော်ရမယ်၊ စာတွေအများ ကြီး ဖတ်ရမယ်တဲ့။ တက္ကသိုလ် တက်ရင်လည်း စာပေဘာသာရပ်ထဲက တစ်ခုခုယူရမယ်တဲ့။ အဲဒီတုန်းက စာပေဘာသာရပ် သုံးခုရှိတယ်။ မြန်မာ၊ ပါဠိနဲ့ အင်္ဂလိပ်စာပေါ့။ ဆရာက ပါဠိမရဘူး။ မြန်မာစာလည်း အားနည်း တယ်။ ဒါကြောင့် အင်္ဂလိပ်စာကို ယူလိုက်တယ်။ ပထမနှစ်မှာဆို မြန်မာစာ က Compulsory ၊ ပြီးရင် အင်္ဂလိပ်စာလည်း Compulsory ပဲ။ ပထဝီဝင်၊ သမိုင်းနဲ့ မနုဿ ဗေဒပညာရပ်တို့ကို ဆရာ ဝါသနာပါလို့ ရွေးလိုက်တယ်။

ဂုဏ်ထူးတန်းရောက်တော့ အင်္ဂလိပ်စာနဲ့ Minor ဘာသာရပ်ဖြစ်တဲ့ Social History of England ဆိုတာကို ယူရတယ်။ အင်္ဂလိပ်တွေရဲ့ လူမှုရေးသမိုင်းပေါ့။ အင်္ဂလိပ်စာရဲ့ Backgroundကိုသိအောင် ယူရတာ။ မြန်မာမှာတော့ မရှိသေးဘူး။ ဒါက Political History လည်း မဟုတ်ဘူး။ Social History ဖြစ်လို့ သာမန်လူတွေနဲ့ ပတ်သက်တာ။ သင်ရတဲ့စာအုပ်က G. M. Trevelyan ရေးတဲ့ English Social History (A Survey of Six Centuries) တဲ့။ အဲဒီတုန်းက သင်ပေးတဲ့ ဆရာမကြီးကလည်း သိပ်တော်တာ။ ဒေါ်မြစိန်တဲ့။ အခုတော့ မရှိတော့ပါဘူး။ သူက စစ်ကြိုခေတ်က နာမည်ကြီးတဲ့ ဦးမေအောင်ရဲ့သမီး။ ဆရာမကြီး ဒေါ်ကြန့်လည်း ဆရာ့ဆရာမ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီလို စာကောင်းတွေကို သင်ခဲ့ရတယ်။ စာနဲ့မကင်းကွာဘူး။ စာကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဒါတွေက စာကြည့်တိုက်မှူး တစ်ယောက်ဖြစ်လာ ဖို့ရခဲ့တဲ့ အဓိက စေ့ဆော်အားတွေပါပဲ။

အခုလို တစ်သက်တာ စာပေဆုရတဲ့ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ခံစားမိတဲ့ ပီတိစကားလေးတွေကိုလည်း ပြောပြပါဦး ဆရာကြီး။

နေပြည်တော် ရောက်တော့လည်း အဲဒီလိုပဲ မေးကြတယ်။ မနေ့ညကတောင် MRTV မှာ ထပ်လာသေးတယ်။ ဆရာပြောပြတယ်။ ဝမ်းသာတယ်၊ ပီတိဖြစ်တယ်၊ ဂုဏ်ယူပါတယ်လို့။ လူကြီးတွေက အခုလို ချီးမြှင့်ပေးတဲ့ အတွက်လည်းကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ သူတို့က မေးသေးတယ်။ တခြား ဘာဆုတွေ ရဖူးသေးလဲတဲ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်က ပခုက္ကူဦးအုံးဖေရဲ့ တစ်သက်တာ စာပေဆုလည်း ရဖူးပါတယ်။ အခုဆုကတော့ကိုယ့် နိုင်ငံမှာ စာပေနဲ့ပတ်သက်လို့ အမြင့်ဆုံး ဖြစ်တာကြောင့် သိပ်ပီတိဖြစ်ရပါတယ်။

ဆရာကြီးရခဲ့တဲ့ ဆုတွေထဲမှာ သြစတြေးလျက ချီးမြှင့်တာနဲ့ ဂျပန်နိုင်ငံ

က ချီးမြှင့်တာတွေလည်း တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီလို ရရှိခဲ့တဲ့ဆုတွေနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံကပေးတဲ့ တစ်သက်တာ စာပေဆုကြားမှာကွဲကွဲပြားပြား ခံစား မိတာမျိုးရော ရှိပါသလား။

အခုလိုမျိုး တစ်သက်တာစာပေဆုကို မမျှော်လင့်ပဲ ရခဲ့တာ ဆိုတော့ အများကြီး ဝမ်းသာပါတယ်။ ပြီးတော့ကိုယ့်တိုင်းပြည်က ချီးမြှင့်တဲ့ဆုကို တန်ဖိုး အထားဆုံးပါပဲ။

ကာတွန်းစာအုပ်တွေ ဖတ်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာကြီးရဲ့အမြင်ကို ပြောပြပေးပါဦး။

တူဒေး စာအုပ်တိုက်က တစ်ခါလာမေးတုန်းကတောင် ဆရာ ဖြေခဲ့ဖူး သေးတယ်။ ဆရာတို့ ခေတ်တုန်းကကာတွန်းတွေ အမျိုးမျိုး ရှိခဲ့တယ်။ နိုင်ငံခြားကကာတွန်းစာအုပ်တွေ ထဲမှာဆို ချားလ်စ် ဒစ်ကင်းရဲ့ မျှော်တလင့် လင့်လို Classics စာအုပ်တွေကိုကာတွန်း အဖြစ်ဆွဲထားတာ ဖတ်ခဲ့ရဖူး တယ်။ အဲဒီကာတွန်း စာအုပ်တွေကို ဖတ်လိုက်မိတော့ အဲဒီဝတ္ထုတွေ အကြောင်းကို သိသွားတာပေါ့။ နောက် ရုပ်ပြစာအုပ်တွေ ဖတ်ခဲ့ရတယ်။ ဂျပန်မှာဆို အများကြီးရှိတယ်။ ဂျပန်လိုတော့ Manga လို့ ခေါ်တယ်။ စာ ဖတ်သူတွေက မူရင်းဝတ္ထုကိုသာ မဖတ်ဖူးချင်နေမယ်၊ Manga တွေကိုတော့ ဖတ်ကို ဖတ်ကြတယ်။

ဦးဘဂျမ်းရဲ့ကာတွန်းတွေက သရော်ကာတွန်းတွေ။ နိုင်ငံရေးကို သရော် တယ်၊ လူမှုရေးကို သရော်တယ်။ Comic လို့ခေါ်တဲ့ အမျိုးအစားတွေကို ဆွဲ ကြသူတွေလည်း တစ်ခါတုန်းက တော်တော်များများ ရှိခဲ့တယ်။ ဆရာ မိတ်ဆွေ ရူပဗေဒပါမောက္ခ ဒေါက်တာတင်အောင်လည်း ကာတွန်းလေး တွေ အများကြီး ဆွဲထားတယ်ဗျ။ သူဆွဲထားတဲ့ ကာတွန်းတွေ ဆရာ့ကို လက်ဆောင်ပေးလေ့ ရှိတယ်။ သူ့ကာတွန်းတွေကို DVD နဲ့ သိမ်းထားတာ

လည်း ပေးတယ်။ ဆရာ မင်းကိုပြဦးမယ်။ နိုင်ငံရေးသရော် ကာတွန်းတွေ ပါတယ်။ တချို့ကာတွန်းတွေကတော့ ရူပဗေဒ အကြောင်းတွေကို ထည့်ပြီး ဟာသဖောက်ထားတာတွေ။

ကာတွန်းဖတ်တာ သိပ်ကောင်းတဲ့ အလေ့အထပါဗျာ။ စိတ်ပျော်ရွှင်မှု လည်း ရတယ်။ ဗဟုသုတလည်း ရတယ်။ ဖတ်သူကို အကျိုး များစွာ ရှိစေ တယ်။ ဆရာတော့ အားပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုခေတ်မှာတော့ ဟိုတုန်းက လို နာမည်ကြီးကာတွန်းဆွဲတဲ့ဆရာတွေ သိပ်မတွေ့ရတော့ဘူး။ အော်ပီ ကျယ်တို့ ဘာတို့တော့ ရှိတာပေါ့လေ။ အဓိကကတော့ နောက်ပိုင်းမှာ စိစစ် ရေးက လျှော့ပေါ့ ပေးလာရင် အခုထက် အများကြီး ပိုမိုစုံလင်လာမယ် ထင် တယ်။ ဟိုးတုန်းက ဒေါ်အမာတို့ လူထုတိုက်က ထုတ်တဲ့ ရွှေတလေး ကာတွန်း စာအုပ်ကြီးဆို သရော်တာ တော်တော်လေး ထိရောက် ကောင်းမွန်တယ်။ ကိုလိုနီခေတ်က အင်္ဂလိပ်တွေကို သရော်တာလေ။ တချို့ က မြန်မာပြည်မှာ ကာတွန်းခေတ် ကုန်ပြီလို့ ပြောနေတာမျိုး မဖြစ်စေချင် ပါဘူး။

ဆရာကြီး စာရေးရင် အင်္ဂလိပ်လိုပဲ အရေးများရတဲ့အကြောင်းက... ။

ဆရာ့အတွက်က အင်္ဂလိပ်လိုရေးရတာ အခက်အခဲ မရှိပါဘူး။ ငယ်ငယ် ကတည်းက အင်္ဂလိပ်စာကို အသေအချာ လေ့လာခဲ့တာ။ အင်္ဂလိပ်စာအုပ် တွေကို ဖတ်ခဲ့တာ။ အသက်ငယ်ငယ် ဆယ်နှစ်လောက်ကပဲ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ကို ရောက်ဖူး၊ နေဖူးခဲ့တယ်။ လန်ဒန်မြို့နားမှာ မိဘတွေနဲ့ သုံးနှစ်ကြာ နေခဲ့ တယ်။ ကျောင်းတော့ မတက်ဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ ဆရာ့ကို အင်္ဂလိပ်စာသင်ပေးတဲ့ အင်္ဂလိပ်ဆရာမ တစ်ယောက်ရှိတယ်။ အင်္ဂလိပ်လိုရေးထားတဲ့ စွန့်စားခန်း ဝတ္ထုတွေနဲ့ စုံထောက် ဝတ္ထုတွေကို စိတ်ဝင်တစား ဖတ်ခဲ့တယ်။

ဆရာက ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေတာ ရှိတယ်။ Sherlock Holmesကို အင်္ဂလိပ်

လို ဖတ်ပြီးမှ မြန်မာပြန် မှီးရေးထားတဲ့ စုံထောက်ကြီး မောင်စံရှားဝတ္ထုတွေကို ဖတ်ဖြစ်ခဲ့တာ။ မြန်မာလိုတော့ ဝတ္ထုတိုတွေကို အဖတ်များတယ်။ ဝတ္ထုရှည်ကို အခုအသက်ကြီးလာတော့ အဖတ်နည်းတယ်။ မြန်မာလို အတ္ထုပ္ပတ္တိတွေလည်း ဖတ်တယ်။ အင်္ဂလိပ်ကဗျာတွေကိုကျတော့ ငယ်ငယ်ကပဲ အဖတ် များခဲ့တယ်။ အဖေက Poetry for Pleasure အမည်နဲ့ အင်္ဂလိပ်ကဗျာပေါင်းချုပ် စာအုပ်ကို ပေးဖတ်တယ်။ ကျောင်းသားလူငယ်တွေအတွက် ပြုစုထားတော့ အဲဒီစာအုပ်က အင်္ဂလိပ် ကဗျာလေးတွေ အတော်များများကို အလွတ်တောင် ရနေတယ်။

ဆရာကြီးပြုစုခဲ့တဲ့ Selected Writings of U Thaw Kaung စာအုပ်ထဲမှာကိုယ်တိုင် အကျေနပ်ဆုံး ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းအရာကို သိချင်ပါတယ်။

အမှန်က ဆရာရေးထားတဲ့ ဆောင်းပါး၊ စာတမ်းတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ ထုတ်ဝေဖို့ ဖြစ်လာတော့ ရွေးပြီးစုဖြစ်သွားတာ။ အဲဒီထဲမှာ ဆရာ အနှစ်သက် အကျေနပ်ဆုံးကတော့ ဘုရင့်နောင် အကြောင်းပဲ။ ဘုရင့်နောင် အကြောင်းကို ရေးမယ်လုပ်တော့ မူရင်း အထောက်အထား တွေကို ပြန်ရှာကြည့်ရတယ်။ မူရင်းအထောက်အထားက အဓိက နှစ်ခုဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီ အထောက်အထားတွေက လူသိနည်းပြီး တိမ်မြုပ်နေခဲ့တယ်။ ဘုရင့်နောင်ကိုယ်တိုင် ရေးထိုးသွားတဲ့ ခေါင်းလောင်းစာတွေရှိတယ်။ ဘုရင့်နောင်နဲ့ပတ်သက်ရင် တော်တော်များများက ဟံသာဝတီကို သတိရတယ်။ တောင်ငူကို သတိရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခေါင်းလောင်းကြီး လှူထားတာက ပုဂံမှာ။ ရွှေစည်းခုံဘုရားကြီးမှာ။ သီးသန့်အိမ်လေးမှာ သော့ခတ် သိမ်းဆည်းထားတာ။ ခေါင်းလောင်းမှာ မြန်မာလိုရော မွန်လိုပါ ရေးထိုးထားတယ်။ ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက်မှာ ဘယ်ဒေသကို အောင်နိုင်တယ် ဆိုတာတွေကအစ အတိအကျ ရေးထိုးထားတယ်။ ဘုရင်ကြီး နန်းတက်ပြီးတဲ့ နောက်မှာ

ရေးထိုးခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာတွေပါ။ အပြည့်အစုံတော့လည်း မပါဘူးပေါ့။ နန်းတက်ပြီး ပထမ ခြောက်နှစ် ခုနစ်နှစ်လောက်က အကြောင်းအရာတွေ လောက်ပဲ ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း အကြောင်းအရာတွေကိုကျတော့ ပေစာ တွေနဲ့သွားပြီး ဆက်စပ်ယူရတယ်။ ဦးကုလားရေးခဲ့တဲ့ အထဲမှာလည်း ပြန် ကြည့်ရတယ်။

ဆရာဦးမောင်မောင်တင် ရှာဖွေပေးတဲ့ ညောင်ရမ်းခေတ်က ပေစာတွေထဲ မှာလည်း ပြန်လေ့လာ ရတယ်။ အဓိကကျတဲ့ ဒုတိယ အထောက်အထား ကတော့ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင် အရေးတော်ပုံကျမ်း ဖြစ်တယ်။

ဘုရင့်နောင်နဲ့ပတ်သက်ရင် စစ်ရေးစစ်ရာ အကြောင်းကတော့ ပိုများတာ ပေါ့။ တောက်လျှောက် စစ်တိုက် နေခဲ့ရတာကိုး။ အသက် ၂၀ မပြည့်ခင် ကတည်းကပဲ တပင်ရွှေထီးနဲ့အတူ စစ်တိုက်လာခဲ့တာ။ တောင်ငူမင်းဆက် ကို ထွန်းတောက်အောင် ဆက်လက်ထူထောင် နိုင်ခဲ့တယ်။ ဆရာ အကွက်ချပြီးကို ရေးခဲ့တာပါ။ ဆရာ့စာအုပ်ထဲမှာ ဘုရင့်နောင်အကြောင်း နှစ်ပုဒ်ပါတယ်။ ဘုရင့်နောင်အကြောင်း စာအုပ်တွေကတော့ အများကြီးပဲရှိ ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တချို့ကျ ဝတ္ထုဆန်ဆန်တွေ ဖြစ်နေတယ်။ ယိုးဒယားဘက် မှာဆို ရုပ်ရှင်တွေထဲလည်း ပါတယ်။ ပြဇာတ်တွေ ထဲလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အချစ်ဝတ္ထု ဆန်ဆန်တွေထဲမှာ ပါနေတာ။ သူတို့က တိုက်တာ ခိုက် တာတွေ သိပ်မပြဘူး။ သူတို့ဘက်ကကျရှုံးခဲ့တာကိုး။ အယုဒ္ဓယလည်း ကျတယ်။ ဇင်းမယ်လည်း ကျခဲ့တယ်ဆိုတော့ အဲဒီအကြောင်းတွေကို မပြ ဘူး။ ဒါကြောင့် ဆရာက အဲဒီအကြောင်း အချက်တွေကို ဖော်ထုတ်ရေးခဲ့ တာ။ နောက်ပိုင်း ဆရာဒေါက်တာတိုးလှက စနစ်တကျ တည်းဖြတ်ပေး တယ်။ ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူတော်ရှင် အရေးတော်ပုံကို စာအုပ် အဖြစ် ထုတ် ပါတယ်။ ရာဇတမန် ဥတ္တရောအမတ်ကြီးက ဘုရင့်နောင် ခေတ်မှာ

ပြုစုခဲ့တာပါ။ အဓိက အကျေနပ်ဆုံး ဖြစ်ခဲ့တာကတော့ မူရင်း အထောက်အထားတွေကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ် ရေးသားနိုင် ခဲ့လို့ပါပဲ။

အလုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေမှာကျန်းမာရေးကြောင့် အနှောင့်အယှက် မဖြစ် ရအောင် ဘယ်လို မျိုး ဂရုစိုက်ခဲ့ပါသလဲ ဆရာကြီး။

ဆရာငယ်ငယ်ကတော့ ကျန်းမာရေး မကောင်းခဲ့ဘူးပေါ့။ ဒါကြောင့်ပဲ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက်ခဲ့တယ်။ ဆေးလိပ် လုံး ဝမသောက်ဘူး။ အရက်လည်း မသောက်ဘူး။ အပြင်တွေ ဘာတွေကို မ လိုအပ်ဘဲ လျှောက်သွားတာမျိုးတွေလည်း မရှိဘူး။ ကျောင်းသား ဘဝ ကတည်းက စာကြည့်တိုက်မှာ စာဖတ်ရင်း အချိန်ကုန်နေတာပဲ ရှိတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်တာတောင် နည်းတယ်။ ဆရာဇော်ဂျီထိုင်ရင် လိုက် ထိုင်တာလောက်ပဲရှိတယ်။ ဆရာဇော်ဂျီမှာက တပည့်တွေ အများကြီးရှိ တယ်။ ဆရာဇော်ဂျီ၊ ဆရာတိုက်စိုး၊ ဆရာဦးထင်ကြီးတို့နဲ့အတူ မြေနီကုန်း က မြန်မာ ထမင်းဆိုင်မှာ တစ်ခါတလေ ထမင်းစုစားကြတာမျိုးတော့ ရှိ တယ်။ အဲဒီအခါမျိုးတွေ ကျတော့ ဆရာနဲ့အတူ လိုက်သွားဖြစ်တယ်။

အနေအထိုင်၊ အသွားအလာကို တော်တော်ဆင်ခြင်ခဲ့တယ်။ အသက်ပို ကြီးလာလေ ပိုဆင်ခြင်ရလေပါပဲ။ အခုဆို အပြင်တောင် သိပ်မထွက်ဖြစ် တော့ဘူး။ အခမ်းအနားတွေ ဘာတွေကိုလည်း အသွားအလာ လျှော့လိုက် တယ်။ မသွားမဖြစ်မှ သွားတာလောက်ပါပဲ။

‘ပညာ’ရဲ့ သဘောသဘာဝနဲ့ ဆိုလိုရင်းအနက်ကို ဆရာကြီး ရှုမြင်ထား သလို ဖွင့်ဆိုပေးပါဦး။

ပညာဆိုတာကတော့ အမျိုးမျိုးရှိတာပါပဲ။ ကျောင်းသင် ပညာကတော့ လူငယ်တိုင်း တတ်ကို တတ်သင့်တဲ့ ပညာပဲ။ ဒါကတစ်ပိုင်းပေါ့။ နောက် ပညာတစ်ခုကတော့ ပတ်ဝန်းကျင် Environment နဲ့ လူမှုအသိုင်းအဝန်း

Societyကရတဲ့ပညာမျိုး။ နောက်တစ်ခုကတော့ ဘာသာရေး အတွေးအခေါ်တွေနဲ့ နွယ်တဲ့ ပညာမျိုးပေါ့။ ဒါကျတော့ အကျင့်စာရိတ္တပိုင်းပါ ပါတယ်။ မင်း Character အကြောင်း လာမေးမြန်းတုန်းကတောင် ဆရာ ပြောဖူးပါသေးတယ်။ လူတစ်ယောက်မှာ ရိုးသားမှု Honesty နဲ့ တည်ကြည်သိက္ခာရှိမှု Integrity ရှိဖို့က အရေးအကြီးဆုံးပဲ ဆိုပြီး အဲဒီတုန်းက ပြောခဲ့တယ်။ မင်းလည်း အင်္ဂလိပ်စာလုံးအတိုင်း ထည့်ရေးပေးထားတာ တွေ့ရတယ်။ အဲဒါကို အငြိမ်းစား သံအမတ်ကြီး ဦးအောင်သန့်က ဖတ်မိတော့ "ခင်ဗျားဗျာ၊ ခင်ဗျားတစ်ယောက်ပဲ အဲဒါ ပြောထားတာကို တွေ့တယ်။ ကျွန်တော် အဲဒါကို သိပ်သဘောကျတယ်"တဲ့။ ဆေးခန်းမှာ တွေ့တဲ့အခါ ပြောတယ်။ ဆရာပြောချင်တာက အဲဒီ Honesty နဲ့ Integrityကကျောင်းသင်ပညာ တစ်ခုတည်းနဲ့တော့ မရဘူး။ ဆရာတို့ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ Civics ဆိုပြီး သင်ရတယ်။ Civicsက မသင်မနေရ Compulsory ယူရတယ်။ နေတာထိုင်တာတွေနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝန်း Society အကြောင်းတွေ သင်ရတာ။ မြန်မာလို 'ပြည်သူ့နီတိ' လို့ခေါ်မယ်ထင်တယ်။ ကိုယ့်အနေအထိုင်နဲ့ အပြုအမူတွေက သူတစ်ပါးကို မထိခိုက်စေဖို့ပေါ့။ ဆရာတို့ငယ်ငယ်က တွေ့ရတာလေး တစ်ခု သတိရတယ်။ လေယာဉ်ကွင်းကိုသွားရင် အဲဒီမှာ လူတွေ ထိုင်တဲ့ခုံတွေကို ဓားနဲ့ လှီးထားတာမျိုးတွေ တွေ့ရတယ်။ လျှောက်ပြီး လက်ကစားတာပေါ့။ အမှိုက်တွေ စည်းကမ်းမဲ့ ပစ်ချင်တိုင်း ပစ်ထားတာမျိုးလည်း ရှိတယ်။ ဒါတွေကို မလုပ်သင့်ဘူး။ ဒါလည်း ပညာနဲ့ ဆိုင်တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ Society နဲ့ Communityကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေပြီး သင့်တင့်မျှတအောင် ပညာနဲ့နေထိုင်တတ်မှ ပညာအစစ်ပဲ။ တစ်ကိုယ်ကောင်း မဆန်ဖို့ လိုတယ်။

နောက်ဆုံးမေးခွန်းပါ ဆရာကြီး။ ဆရာကြီးဘဝမှာ ရခဲ့တဲ့ဆုတွေနဲ့

ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့တွေက များလှပါတယ်။ ဒါတွေကို အောင်မြင်မှုရဲ့ အသီးအပွင့်တွေလို့ ယူဆမိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာကြီး ခံယူထားတဲ့ 'အောင်မြင်မှု' ဆိုတာကို အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ပေးပါဦး။

ဆရာက တစ်ခုခုလုပ်တော့မယ် ဆိုရင်ကိုယ့်အကျိုး တစ်ခုတည်းကိုပဲ ကွက်ပြီး မကြည့်တတ်ဘူး။ ကိုယ်ရောအများပါ အကျိုးရှိ မလားဆိုတာကို ကြည့်တယ်။ အများကို အန္တရာယ် မဖြစ်စေဘဲကောင်းတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်ရင် အောင်မြင်မှုရတာပါပဲ။ အောင်မြင်မှု ရဖို့အတွက် ကိုယ်လုပ်ချင်တာတွေကို အကုန် လျှောက်လုပ်နေတာမျိုး ကတော့ မကောင်းပါဘူး။ ရိုးသားမှု ရှိဖို့လည်း လိုသေးတယ်။ စာရေးဆရာ ဆိုရင် ရေးချင်တာတွေ လျှောက်ရေးနေလို့ မကောင်းဘူး။ ဒေါက်တာသန်း ထွန်းလည်း ပြောခဲ့ပါတယ်။ "အထောက်အထား မရှိဘဲ အလွတ် လျှောက်မ ရေးပါနဲ့"တဲ့။ ရမ်းသမ်း မရေးပါနဲ့ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။ ဆရာဇော်ဂျီလည်း ပြောဖူးပါတယ်။ "စေတနာထားရေး"တဲ့။ ကိုယ့်စာကိုဖတ်မယ့် စာဖတ်သူ တွေကို သတိမူ စေတနာ ထားခိုင်းတာ။ အများအတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်း တယ်ဆိုရင် အောင်မြင်မှုက နောက်ကပါလာမှာပါပဲ။

အခုလို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဖြေကြားပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ တယ် ဆရာကြီး။

ကျေးဇူးပါပဲဗျာ။

15.1.2012; 7:15pm

Eternal Light Magazine Vol.1/No.12, February, 2012
